

Μικρασιατική εκστρατεία 100 χρόνια από τότε

Η λήξη του πρώτου παγκοσμίου πολέμου βρίσκει την πατρίδα μας με τους νικητές του πολέμου. Στη Σύνοδο Ειρήνης του Παρισιού συμμετέχει και η Ελλάδα. Με συμφωνία Άγγλων και Γάλλων η 1^η ελληνική μεραρχία αποβιβάζεται εις την Σμύρνη με διοικητή τον συνταγματάρχη Ζαφειρίου. Η αποστολή του είναι η προστασία του ελληνικού πληθυσμού και των άλλων μη μουσουλμανικών εθνοτήτων από τη δράση των τούρκων ατάκτων και από τη αυθαιρεσία της Οθωμανικής διοίκησης. Από το 1914 είχαν ξεκινήσει οι τούρκοι τη διαδικασία εθνικής καθάρσεως. Οι κάτοικοι της Σμύρνης με χαρά και ενθουσιασμό υποδέχτηκαν τον ελληνικό στρατό. Τους επόμενους μήνες με έδρα τη Σμύρνη συγκροτήθηκε στρατιωτική μεραρχία. Εξέλιξη που δεν άρεσε στους τούρκους αντάρτες οι οποίοι άρχισαν ανταρτοπόλεμο. Αυτό είχε ως συνέπεια η απόβαση των στρατευμάτων να μετατραπεί σε μακροχρόνια εκστρατεία.

Μετά από πίεση της Ελλάδος οι σύμμαχοι συμφωνούν για προέλαση του ελληνικού στρατού εις την ενδοχώρα της Μικράς Ασίας. Εν τω μεταξύ εις την Σύνοδο του Παρισιού συζητείται η τύχη των εδαφών της καταρέουσας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Τον Αύγουστο του 1920 υπογράφεται η συνθήκη των Σεβρών. Σύμφωνα με την συνθήκη αυτή όλη η Θράκη (μέχρι την Κωνσταντινούπολη) παραχωρείται οριστικά εις την Ελλάδα. Παραχωρείται για 5 χρόνια η διοίκηση της περιοχής της Σμύρνης και μετά οι κάτοικοι με δημοψήφισμα αποφασίζουν σε ποια χώρα θα ανήκουν. Προσαρτώνται εις την Ελλάδα τα νησιά του Αιγαίου που κατείχαμε από τους βαλκανικούς πολέμους.

Την ίδια περίοδο εις το εσωτερικό της Τουρκίας έχουμε σύγκρουση πολιτικής και στρατιωτικής εξουσίας με τον επαναστατημένο Κεμάλ Αταρτούκ να ορκίζει δική του κυβέρνηση και να μεταφέρει την πρωτεύουσα από την Κωνσταντινούπολη εις την Άγκυρα. Από οργανώνει αντεπίθεση εναντίον των Ελλήνων και των Αρμενίων. Υπογράφει μυστικά συμφωνίες με την Σοβιετική Ένωση και αργότερα με την Ιταλία και Γαλλία και ισχυροποιεί την θέση του.

Το 1920 είναι καθοριστικό έτος για την μικρασιατική εκστρατεία. Ο Πρωθυπουργός Ελ. Βενιζέλος προκηρύσσει εκλογές τις οποίες κερδίζει η ενωμένη αντιπολίτευση του Δημητρίου Γούναρη. Από δάγκωμα ουρακοτάγκου ο βασιλιάς Αλέξανδρος πεθαίνει. Κατά τον Δεκέμβριο του ιδίου έτους κατόπιν δημοψηφίσματος επιστρέφει εις την χώρα ο βασιλέας Κωνσταντίνος Α΄ ο οποίος είναι αντιπαθής από τις δυνάμεις της Αντάντ που βρήκαν ευκαιρία να απαγκιστρωθούν(ιδίως Γαλλία και Ιταλία) από την στήριξη προς την Ελλάδα, της οποίας την κυβέρνηση είχαν προειδοποιήσει για τις συνέπειες που θα υφίστατο αν το δημοψήφισμα ήταν υπέρ της επιστροφής του Κωνσταντίνου. Μόνο η Αγγλία συνέχισε να στηρίζει την Ελλάδα μόνο σε διπλωματικό επίπεδο.

Την άνοιξη του 1921 ο ελληνικός στρατός αποφασίζει την προέλαση προς την Άγκυρα και καταλαμβάνει επίκαιρα σημεία Εσκή Σεχήρ και Αφιών Καρασηχάρ,

χωρίς να έχει εξαλείψει την τουρκική απειλή. Ο Κεμάλ ως αρχιστράτηγος του τουρκικού στρατού ακυρώνει με τους Γάλλους την συμφωνία των Σεβρών και ταυτόχρονα οι Γάλλοι εγκαταλείπουν την Κιλικία αφήνοντας άφθονο πολεμικό εις τα χέρια των τούρκων. Η προέλαση του ελληνικού στρατού προς την Άγκυρα ανακόπηκε εις την μάχη εις τον Σαγγάριον ποταμό τον Αύγουστο του 1921. Η στασιμότητα για ένα χρόνο κλόνισε το ηθικό του στρατού και συγχρόνως έδωσε χρόνο εις τον Κεμάλ για να οργανωθεί. Με την κατάσταση όπως διαμορφώθηκε από τις υπάρχουσες συνθήκες η ελληνική κυβέρνηση σε συνεργασία με τον Ύπατο αρμοστή Σμύρνης Στεργιάδη Αριστείδη αποφασίζει την στρατιωτική εκκένωση της μικράς Ασίας, ήδη από τον Απρίλιο του 1922. Τον Μάϊο του 1922 η κυβέρνηση Γούναρη παραιτείται και αναλαμβάνει η κυβέρνηση Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη. Ο αντιστράτηγος Αναστάσιος Παπούλας διαφωνεί με την κυβέρνηση και παραιτείται και αναλαμβάνει ο Γεώργιος Χατζηανέστης. Οι διπλωματικές προσπάθειες που γίνονται μεταξύ τούρκων και Ελλήνων δεν καταλήγουν σε συμφωνία. Η οικονομική κατάσταση της χώρας είναι κακή και το ημερήσιο κόστος ανέρχεται σε 8.000.000 δραχ. Μεταξύ κυβέρνησης και αντιπολίτευσης η αντιπαλότητα συνεχίζεται και οξύνεται, όπως φαίνεται από τα δημοσιεύματα του τύπου.

Την 6^η Αυγούστου 1922 και ώρα 4.30 το πρωί ο τουρκικός στρατός εξαπολύει επίθεση εναντίον του ελληνικού ο οποίος αμύνεται και αναγκάζεται να οπισθοχωρεί. Άλλα τμήματα οπισθοχωρώντας βάδιζαν προς τα παράλια για αναχώρηση και άλλα παραδίνονταν. Τα τελευταία τμήματα του Γ σώματος στρατού εγκατέλειψαν την μικρά την 5^η Σεπτεμβρίου 1922. Η κυβέρνηση Πρωτοπαπαδάκη παραιτείται και αναλαμβάνει πρωθυπουργός ο Ν. Τριανταφυλλάκος. Την 8^η Σεπτεμβρίου μπαίνει εις την Σμύρνη ο πρώτος τούρκος στρατιώτης και στις 13 του μηνός αρχίζει η καταστροφή της πόλεως. Η φωτιά ξεκίνησε από τον αρμένικο συνοικισμό επεκτάθηκε και έκαψε τον ελληνικό και ευρωπαϊκούς. Οι τσέτες ανεξέλεγκτοί επιδόθηκαν σε λεηλασίες, βιασμούς φόνους. Αναφέρεται και απαγωγή κοριτσιών από το αμερικανικό κολέγιο. Την ίδια ημέρα τα τελευταία τμήματα του στρατού οχυρώνονται εις την χερσόνησο της Ερυθραίας και αρχίζει ο οργανωμένος επαναπατρισμός. Από τις 18 Σεπτεμβρίου 1922 αρχίζουν να καταφθάνουν κατά χιλιάδες οι πρόσφυγες εις την Αθήνα.

Το αποτέλεσμα πάνω από 25.000 νεκροί και τραυματίες από ελληνικής πλευράς και περισσότεροι από 1.500.000 Έλληνες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές εστίες τους μετά από 2500 χρόνια, αφήνοντας πίσω τους πάνω από 600.000 νεκρούς. Σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέθεσε ο Βενιζέλος εις την Συνδιάσκεψη της Ειρήνης του Παρισιού εις την Μικρά Ασία κατοικούσαν 1.694.000, εις την Θράκη και περιοχή Κωνσταντινούπολης 731.000, περιοχή Τραπεζούντας 350.000 και εις τα Άδανα 70.000. Συνολικά οι Έλληνες ήταν 2.845.000 αποτελούσαν το 20% του πληθυσμού που κυριαρχούσε οικονομικά και διατηρούσε την πολιτιστική του ταυτότητα σε ένα περιβάλλον εχθρικό . έχοντας 2.177 σχολεία με 177.505 μαθητές και 4.596 δασκάλους, καθώς και 2.232 εκκλησίες.

Οι τούρκοι ήθελαν να εξαφανίσουν ότι θύμιζε ελληνικό στοιχείο προβαίνοντας σε ανείπωτα εγκλήματα σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες μαζικούς εμπρησμούς ανθρώπων και κτιρίων, φόνους, βιασμούς και βασανιστήρια. Σύμφωνα με μαρτυρίες Αμερικανών παιδιά κάηκαν μέσα σε σχολεία, χριστιανοί κάηκαν μαζί με τις εκκλησίες και γνωστή την εποχή εκείνη Αμερικανίδα γιατρός, Μ. C. Elliott, περίθαλψε πάρα πολλές Ελληνίδες θύματα βιασμού, ενώ δεν καταγράφηκαν βιασμοί γυναικών της Τουρκίας. Εις τα θύματα των χριστιανών συμπεριλαμβάνεται και ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος, ο οποίος συνελήφθη βασανίστηκε, τυφλώθηκε και κομματιάστηκε από τον τουρκικό όχλο βρίσκοντας μαρτυρικό θάνατο. Μαζί μαζί με τον Μητροπολίτη δολοφονήθηκαν και δυο επίλεκτα μέλη της Μικρασιατικής Άμυνας, ο δημογέροντας Κλημάνογλου τον οποίο απαγχόνισαν και ο διαπρεπής νομικός Νικόλαος Τσουρούκτσουγλου τον οποίο έδεσαν από τα πόδια πίσω από ένα αυτοκίνητο και τον έσυραν στους δρόμους της πόλης. Το αποκορύφωμα θα λέγαμε ότι ήταν η πυρπόληση της αρμενικής και ελληνικής συνοικίας όπου αναγκάστηκαν οι κρυμμένοι σε αυτά Έλληνες και Αρμένιοι να εξέλθουν για να μη καούν και έπεσαν εις τα χέρια των τούρκων που παραμόνευαν. Πριν τους εκτελέσουν τους υπέβαλλαν σε φρικτά βασανιστήρια. οι φόνοι, οι βιασμοί και γενικά η απάνθρωπη συμπεριφορά των εξαγριωμένων τούρκων ανάγκασαν τον Αμερικανό πρόξενο εις τη Σμύρνη George Horton), να γράψει «Ένα από τα δυνατότερα συναισθήματα που πήρα μαζί μου απ' τη Σμύρνη ήταν το συναίσθημα της ντροπής, διότι άνηκα στο ανθρώπινο γένος»

Οι συνέπειες

Μετά από την κατάρρευση του μετώπου, εις την Αθήνα βενιζελικοί αξιωματικοί με το Κίνημα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 1922 απαιτούν την απομάκρυνση του βασιλιά Κωνσταντίνου τον οποίο θεωρούν ως βασικό υπεύθυνο και την ορκωμοσία νέας κυβέρνησης η οποία θα είναι αρεστή εις τις δυνάμεις της Αντάντ. Ο βασιλιάς αποχωρεί εις το εξωτερικό και η κυβέρνηση παραιτείται. Συστήνεται έκτακτο στρατοδικείο το οποίο με συνοπτικές διαδικασίες καταδικάζει εις θάνατον έξι τους Δημητρίου Γούναρη, Νικόλαου Θεοτόκη, Γεωργίου Χατζανέστη, Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη, Γεωργίου Μπαλτατζή και Νικόλαου Στράτου, στις 28 Νοεμβρίου 1922, απόφαση που θεωρήθηκε από πολλούς ως προαποφασισμένη, για αυτό τον λόγο ονομάστηκε "δίκη των έξι". Η απόφαση εκτελέστηκε την ίδια ημέρα εις το Γουδί έγινε ο τουφεκισμός των καταδικασθέντων. Η εκτέλεση των έξι προκάλεσε αντιδράσεις και εις το εσωτερικό και εις το εξωτερικό. Το 2010 ο Άρειος Πάγος, το ανώτατο δικαστήριο της χώρας, αναίρεσε την καταδικαστική απόφαση και απάλλαξε τους έξι από την κατηγορία, τους αθώωσε.

Η έλευση τόσων χιλιάδων ξεριζωμένων από τα πατρογονικά εδάφη Ελλήνων επηρέασε το κοινωνικό γίνεσθαι του τόπου. Το πολιτικό και πολιτιστικό. Ήταν φορείς άλλου τρόπου ζωής, με διαφορετικές συνήθειες και διαφορετικής κουλτούρας. Οι ντόπιοι, πολλές φορές, τους αντιμετώπιζουν με επιφυλακτικότητα. Ήλθαν φτωχοί και εξαθλιωμένοι αφού όλα τα υπάρχοντα περιουσιακά τους

στοιχεία παρέμειναν στη τουρκία. Έφεραν μαζί τους ελάχιστα οικογενειακά κειμήλια, εικόνες και ψυχή και καρδιά γεμάτη από Ελλάδα και ορθοδοξία. Αυτά ήταν δυνατόν να μεταφέρουν τις δύσκολες εκείνες στιγμές. Αυτά δεν μπορούσε ο τούρκος να τα αρπάξει, ήταν ριζωμένα βαθιά εις το υποσυνείδητο. Με ρίζες που χάνονταν στα βάθη των αιώνων. Αγιοτόκος η Μικρά Ασία με πλούσια προσφορά εις την ορθοδοξία και εις το ελληνικό πνεύμα δηλαδή εις τον ελληνοχριστιανισμό. Πολλές οικογένειες διασκορπιστήκανε και το ένα μέλος αναζητούσε το άλλο. Η φτωχή και ταλαιπωρημένη από τους πολέμους Ελλάδα έπρεπε να υποδεκτεί και να εξασφαλίσει τα αναγκαία και απαραίτητα, ως η μητέρα, εις τους πολυπληθείς πρόσφυγες. Εις τα προσφυγόπουλα, τα οποία δεν είχαν εις τον ήλιο μοίρα και που την κεφαλήν κλείναι. Πρόβλημα ζωής και θανάτου. Ξαφνικά από νοικοκύρης εις τον τόπο και αφέντης να βρίσκεσαι στους πέντε ανέμους, σε μια χώρα την μητρόπολη του ελληνισμού, αλλά ευρισκομένη σε κατάσταση φτώχειας. Μπόλιασαν παραγωγικά τις δικές της ιδέες με των ντόπιων και βγήκανε κερδισμένοι όλοι. Άλλωστε όλοι είχαν την ίδια μάνα την Ελλάδα. Είχαν την ίδια θρησκεία, την Ορθοδοξία. Εις τον ίδιο Θεό πίστευαν και εναπέθεταν τις ελπίδες τους. Με την ανταλλαγή των πληθυσμών η πατρίδα μας έγινε πιο ομοιογενής θρησκευτικά και εθνικά. Οι μουσουλμάνοι της Ελλάδος είναι Έλληνες πολίτες. Δεν υπάρχουν τούρκοι εις την Ελλάδα βάσει των συνθηκών που έχει υπογράψει και η Τουρκία. Τα γραφόμενα ή λεγόμενα περί του αντιθέτου στερούνται οποιασδήποτε βάσης νομικής ή επιστημονικής. Εκφράζουν, μύχιους πόθους, μιας ομάδας εθνομηδενιστών, δεν θα πω προδοτών, που ρίχνουν νερό εις τον μύλο της ανωμαλίας. Πρέπει να αντιληφθούν ότι δεν προσφέρουν υπηρεσίες καλές εις την πατρίδα τους την Ελλάδα και ότι στηρίζουν τις ανιστόρητες ορέξεις σουλτάνων της περιοχής και περιφρονούν την ιστορική αλήθεια.

Δεν τα γράφουμε για να δημιουργήσουμε έχθρα και αντιπαλότητα με τους γείτονες. Δεν θα λησμονήσουμε και δεν θα παραχαράξουμε την ιστορική αλήθεια. Για χιλιάδες χρόνια το ελληνικό πνεύμα ζούσε και θαυματουργούσε εις τα παράλια του πόντου και της μικράς Ασίας δημιουργώντας πολιτισμό και μνημεία τα οποία, σήμερα, διαφημίζουν σε ολόκληρο τον κόσμο να πάνε να τα θαυμάσουνε. Τα δημιουργήματα των Ελλήνων. Είναι λάθος να λέγεται ότι η ελπίδα «πάλι δικά μας θαναι» θάφτηκε εις τα ερείπια της μικρασιατικής καταστροφής.

Δεν χαρίζουμε τίποτα. Υπερασπιζόμαστε τα ιερά χώματα της πατρίδας μας και τα όσια του ελληνισμού. Το αποδείξαμε πολλές φορές. Παλαιόθεν και εσχάτως. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι δεν θα χρειαστεί. Ο Ελληνισμός κρύβει πατριωτισμό, χριστιανοσύνη, ηρωισμό και αυταπάρνηση.

Ας τα σκεφθούν όσοι ονειρεύονται μεγαλεία και δόξα της καρδιάς των τα γαλάζια σύνορα. Η Ιστορία άλλα λέγει. Ας την διαβάσει και ας τη μελετήσει. Θα βγει πολλαπλά ωφελημένος.

Μυργιώτης Παναγιώτης

20221031

Малоазийская кампания: 100 лет со дня

Окончание Первой мировой войны застаёт нашу Родину вместе с победителями. Греция также участвует в Парижском саммите мира. По соглашению англичан и французов в Смирне высаживается 1-я ^{греческая} дивизия под командованием полковника Зафириу . Его миссия – защитить греческое население и другие немусульманские этнические группы от действий турецких злодеев и от произвола османской администрации. С 1914 года турки начали процесс национальной чистки. Жители Смирны приветствовали греческую армию с радостью и энтузиазмом. В последующие месяцы была сформирована военная дивизия, базирующаяся в Смирне. Такое развитие событий не понравилось турецким повстанцам, развязавшим партизанскую войну. В результате высадка десанта превратилась в длительную кампанию.

После давления Греции союзники соглашаются на продвижение греческой армии в глубь Малой Азии. Тем временем судьба территорий распадающейся Османской империи обсуждается на Парижском соборе. В августе 1920 года был подписан Севрский договор . По этому договору вся Фракия (вплоть до Константинополя) окончательно отошла Греции. Управление регионом Смирна предоставляется на 5 лет, после чего жители на референдуме решают, к какой стране они принадлежат. Эгейские острова, которыми мы владели в результате балканских войн, присоединены к Греции.

В то же время внутри Турции мы имеем конфликт политической и военной власти с революционером Кемалем. Атартук приведёт к присяге собственное правительство и перенесёт столицу из Стамбула в Анкару. Он организует контрнаступление против греков и армян. Он тайно подписывает соглашения с Советским Союзом, а затем с Италией и Францией и укрепляет свои позиции.

1920 год — решающий год для Малоазиатской кампании. Премьер-министр Эл. Венизелос объявляет о выборах, на которых победила объединённая оппозиция Димитриоса Гунариса. Король Александр умирает от укуса орангутанга. В декабре того же года по итогам референдума в страну возвращается король Константин I, которого не любят державы Антанты , нашедшие возможность отцепить (особенно Францию и Италию) от поддержки Греции, правительство которой они предупредили о последствиях. Это существовало бы, если бы референдум был в пользу возвращения Константина. Лишь Англия продолжала поддерживать Грецию лишь на дипломатическом уровне.

Весной 1921 года греческая армия решает наступать на Анкару и немедленно занимает пункты Эски-Сехир и Афион Карасихар, так и не устранив турецкую угрозу. Кемаль, будучи главнокомандующим турецкой армией, аннулирует Севрское соглашение с французами и одновременно французы покидают Киликию, оставляя в руках турок большое количество военной техники. Продвижение греческой армии к Анкаре было остановлено в битве на реке Сангарион в августе 1921 года. Годичное противостояние деморализовало армию и в то же время дало Кемалю время для организации. При сложившейся ситуации греческое правительство в сотрудничестве с верховным комиссаром Смирны Стергиадисом Аристидисом принимает решение о военной эвакуации Малой Азии уже в апреле 1922 года. В мае 1922 года правительство Гунари уходит в отставку и к власти приходит правительство Петроса Протопадакиса. Генерал-лейтенант Анастасиос Папулас не согласен с правительством и уходит в отставку, и его место занимает Джордж Хаджианестис. Дипломатические усилия, предпринятые между турками и греками, не привели к соглашению. Экономическое положение страны плохое, а ежедневные расходы составляют 8 миллионов дирхамов. Между правительством и оппозицией, как видно из сообщений прессы, соперничество продолжается и обостряется.

6 августа ¹⁹²² года в 4:30 утра турецкая армия начала атаку на греческую армию, которая оборонялась и была вынуждена отступить. Другие дивизии отступили и двинулись к побережью для отхода, а другие сдались. Последние части армейского корпуса «С» покинули лагерь 5 сентября ¹⁹²² года. Правительство Протопадакиса уходит в отставку, и пост премьер-министра занимает Н. Триантафиллакос. 8 ^{сентября} первый турецкий солдат входит в Смирну, а 13 числа месяца начинается разрушение города. Пожар начался с армянского поселения, распространился и сжег греческие и европейские поселения. Четы, неконтролируемые, занимались грабежами, изнасилованиями и убийствами. Упоминается также о похищении американских студенток. В тот же день последние части армии укрепляются на Эритрейском полуострове и начинается организованная репатриация. С 18 сентября 1922 года в Афины начали прибывать тысячи беженцев.

В результате на греческой стороне погибло и было ранено более 25 000 человек, а более 1 500 000 греков были вынуждены покинуть дома своих предков через 2500 лет, оставив после себя более 600 000 убитых. По данным, представленным Венизелосом на Парижской мирной конференции, в Малой Азии проживало 1 694 000, во Фракии и районе Константинополя — 731 000, в районе Трапезунда — 350 000 и в Адане — 70 000. В общей сложности 2 845 000 греков составляли 20% населения, которое доминировало экономически и сохраняло свою культурную самобытность во враждебной среде. имея 2177 школ с 177 505 учениками и 4596 учителями, а также 2232 церкви.

Турки хотели уничтожить то, что напоминало греческую сцену, совершив невыразимые преступления, по словам очевидцев, массовые сожжения людей и зданий, убийства, изнасилования и пытки. По свидетельствам американцев, детей сжигали в школах, христиан сжигали вместе с церквями, а известный в то время американский врач М. К. Эллиотт лечил многих греческих жертв изнасилований, тогда как изнасилований турецких женщин зафиксировано не было. Среди христианских жертв - митрополит Смирнский Хризостом, который был арестован, подвергнут пыткам, ослеплен и расчленен турецкой толпой и принял мученическую смерть. Вместе с митрополитом были убиты два элитных члена Малоазийской обороны, мэр Климаноглу, которого повесили, и выдающегося юриста Николаоса Цурукцоглу, которого связали за ноги за машиной и протащили по улицам города. Апогеем, мы бы сказали, стало сожжение армянского и греческого кварталов, откуда скрывавшиеся в них греки и армяне были вынуждены выйти, чтобы не сгореть, и попали в руки оставшихся турок. Перед казнью их подвергли ужасным пыткам, убийства, изнасилования и вообще бесчеловечное поведение разъяренных турок вынудили американского консула в Смирне Джорджа Хортон), чтобы написать «Одним из самых сильных чувств, которые я увез с собой из Смирны, было чувство стыда за то, что я принадлежал к человеческому роду»

Последствия

После краха фронта в Афинах венизелийские офицеры Движения 11 сентября ^{1922 года} требуют смещения короля Константина, которого они считают главным ответственным, и приведения к присяге нового правительства, которое будет угодно силам Антанты. Король уезжает за границу, а правительство уходит в отставку. Создан чрезвычайный военный суд, который 28 ноября 1922 года приговаривает к смертной казни шестерых Димитриоса Гунариса, Николаоса Теотокиса, Георгиоса Хацанестиса, Петроса Протопападакиса, Георгиоса Балтациса и Николаоса Стратоса 28 ноября 1922 года, решение, которое многие считали предрешенным. По этой причине его называли «судом шести». Решение было исполнено в тот же день в Гуди, где был расстрелян осужденный. Казнь шестерых вызвала реакцию как внутри страны, так и за рубежом. В 2010 году Верховный суд, высший суд страны, отменил приговор и оправдал шестерых.

Прибытие многих тысяч греков, изгнанных с земель своих предков, повлияло на социальное развитие этого места. Политические и культурные. Они были носителями другого образа жизни, с другими привычками и другой культурой. Местные жители часто относятся к ним настороженно. Они пришли бедными и обедневшими, поскольку все их существующие активы остались в Турции. Они привезли с собой несколько семейных реликвий, образов, а душу и сердце полно Греции и православия. Этими вещами удалось передать те тяжелые моменты. Эти вещи турок не мог ухватить, они глубоко укоренились в

подсознании. С корнями, затерянными в глубине веков. Агиоток Малой Азии, внесший богатый вклад в православие и в греческий дух, то есть в греческое христианство . Многие семьи были разбросаны, и один член искал другого. Бедной и раздираемой войной Греции пришлось, как матери, приветствовать и обеспечивать необходимыми и необходимыми вещами многочисленных беженцев. Детям-беженцам, у которых не было судьбы под солнцем и которые закрывают головы . Вопрос жизни и смерти. Внезапно из места домохозяина и хозяина вы оказались на пяти ветрах, в стране, столице эллинизма, но оказались в состоянии бедности. Они плодотворно привили свои идеи к местным, и каждый вышел победителем. Ведь у них у всех была одна мать – Греция. У них была одна религия – православие. В одного и того же Бога они верили и возлагали свои надежды. Благодаря обмену населением наша страна стала более однородной в религиозном и этническом отношении. Мусульмане Греции являются гражданами Греции . Согласно договорам, подписанным Турцией, в Греции нет турков. То, что написано или сказано об обратном, не имеет никакой юридической или научной основы. Они выражают внутренние желания группы этнонигилистов , я не говорю предателей, которые льют воду в мельницу аномалий. Они должны осознать, что не приносят хороших услуг своей родине, Греции, и что они поддерживают антиисторические аппетиты. султаны региона и презируют историческую правду.

Мы пишем их не для того, чтобы вызвать вражду и соперничество с соседями. Мы не забудем и не фальсифицируем историческую правду. Тысячи лет греческий дух жил и творил чудеса на берегах Понта и Малой Азии, создавая культуру и памятники, которые сегодня призывают весь мир пойти и полюбоваться ими. Творения греков. Неправильно говорить, что надежда «мы снова умрем » была погребена под руинами малоазиатской катастрофы.

Мы ничего не отдаем. Мы защищаем священные земли нашей родины и верность эллинизму. Мы доказали это много раз. Издавна и недавно. Мы хотим верить, что в этом не будет необходимости. Эллинизм скрывает патриотизм, христианство, героизм и самоотречение.

Пусть о них подумают те, кто мечтает о величии и славе сердца голубых границ. История говорит об обратном. Пусть он прочитает и изучит. Это принесет пользу во много раз.

Миргиотис Панайотис

Математический